

דברים לאסף שנאמרו במועדון, לאחר ההלוויה:

כבר כמעט שנתיים יש קבוצה של גמלאים שבאים להשתתף במפגש ב"קפה וחברותא", שם אנו מעלים נושאים שונים ומדברים. אסף היה שותף פעיל ובין הגברים המעטים שהגיעו לחברותא. לצערי לא העליתי על הכתב את מה שאסף אמר והביע, אבל השתדלתי לזכור את הדברים שנאמרו (ואם יש פספוס או טעות, בני המשפחה מוזמנים לתקן).

אסף נולד באוטווה שבקנדה. אביו יליד אוטווה ואמו הגיעה מקלגרי שם היו עוד קרובי משפחה. בילדותו חווה אסף אנטישמיות. הוא גר ברחוב בו שכנו קתולים והיה צריך להתחמק ממכותיהם של נערי הרחוב שערבו לו ולעתים היכו אותו, וכך למד לרוץ מאד מהר.

גם בבית הספר היו מורים אנטישמים. אחד מהם, גרמני במקור, שאל אותו שאלה שאסף לא ידע עליה את התשובה. המורה אמר "מסר, כנראה לעולם לא תהיה עורך דין". אסף ענה לו " בגלל זה אתה כנראה מורה" ומאז אותו מורה הפסיק להציק לו.

אסף סיפר שהתחיל לעבוד בגיל 5. היה עושה עבודות קטנות בשביל אחד הדודים שהייתה לו חנות וגם עבד בשוק. אסף מאד העריך את עבודת הכפיים ובכלל העבודה תפסה מקום מרכזי בחייו. הוא כנראה העביר את ערך העבודה לילדיו שהינם אנשים עובדים, חרוצים, תורמים ומתפרנסים. כשמצב בריאותו חייב אותה להפסיק לעבוד הוא לא כל כך מצא טעם לחייו והיה חסר לו העיסוק בשעות הפנאי הרבות שהזדמנו לו.

חברת ילדות טובה מאותו הרחוב בו גר נהייתה בהמשך לראש העיר אוטווה. בביקורה בארץ התעקשה לשנות מסלול ובאה במיוחד לכפר הנשיא לבקר את אסף.

אסף סיפר שאחד מחבריו לספסל הלימודים היה פול אנקה.
בגיל הנעורים היה יוצא לחודשיים למחנה קיץ שארגנה הקהילה היהודית.
באחד המחנות המדריך שלו היה ליאונרד כהן המפורסם. כמו כן הייתה שם
בחורה שלימדה שירים עבריים וריקודי עם, וגם סיפרה על ארץ ישראל והודיעה
שהיא תעשה עליה לארץ. אסף התרשם מאד ואמר שאם היא יכולה גם הוא
יכול.

לכן, כאשר סיים את לימודיו הוא החליט להצטרף להכשרת השומר הצעיר בניו
ג'רזי.

בהכשרה גם פגש את אהבת ליבו – חנה – ולבסוף הם החליטו להינשא.
בהכשרה התמחה אסף בעבודה ברפת והיה מאד גאה ומרוצה. מאז הוא תמיד
עבד בחקלאות.

לפי דבריו, גולדה מאיר הגיעה פעם לארה"ב ונתנה הרצאה במרכז הקהילתי
הקרוב. כל חברי ההכשרה הגיעו לשמוע את דבריה. בסיום ההרצאה הם ניגשו
אליה ובראותה אותם אמרה "Don't tell me, you are shmutznikim".
בתום תקופת ההכשרה אסף רצה לעלות ארצה אך התעכב כי אנשי השומר
הצעיר אמרו שהוא נשוי לחנה והיא עדיין לא סיימה את התכנית עם החברה'
שלה. אחרי שנה הם הפליגו על אניה לארץ והצטרפו עם הגרעין האמריקאי
לקיבוץ השוה"צ ברקאי.

לאחר הולדת הבן גלעד ומאחר והיה קשה להסתגל ללינה המשותפת אסף
וחנה חזרו לתקופה לקנדה ואז החליטו לבוא לכפר הנשיא בו הייתה לינה
משפחתית ומאז הם פה. אסף שרת בצה"ל ואף השתתף במלחמת יום כיפור
ברמת הגולן וסיפר שסידר מקלחות ומזון לחיילים בגדוד שלו פה בכפר הנשיא.
אסף מאד אהב מוסיקה ומאד אהב שירים ארץ ישראלים. כשהיה בבית ותיקי
הגליל היה שותף בחוג שירי הארץ ובביתו העביר את הטלוויזיה לערוץ השירים
היפים של ארץ ישראל. אסף סיפר דברים נוספים בחברותא אך בעונוי לא
רשמתי ואינני זוכרת.

תהיה חסר לנו אסף בקבוצת החברותא.
יהי זכרך ברוך.

אני רוצה להגיד תודה למספר מלאכים שליוו ותמכו לאורך הדרך.
למעייני מסר שליוותה, עזרה, סחבה, הביאה, ניקתה, בישלה וליוותה למרפאה
ולבית החולים.

למרי המטפלת שטיפלה בהמון חמלה ועדינות ומסירות באסף ובחנה
לג'ו המטפל ההודי שהגיע כל בוקר לעזור ברחצה ועוד
לג'ואי המטפל הפיליפיני שהחליף את ג'ו כשיצא לחופשה ארוכה
לכל החברים המתעניינים, המבקרים, שבאו לשאול, לשוחח, להביא משהו.
לילדים של אסף וחנה, שאסף התגאה שהם טלפנו אליו והתקשרו אליו כל שבוע
ולא פספסו אף פעם.
תודה על הסיוע שהענקתם.

צילה בן רשף

